

5. Mose 14

Septuaginta (LXX)

- 1 νίοι ἔστε κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὐ φοιβήσετε οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὁφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ
- 2 ὅτι λαὸς ἄγιος εἴ κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ σὲ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς
- 3 οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα
- 4 ταῦτα τὰ κτήνη ἢ φάγεσθε μόσχον ἐκ βιῶν καὶ ἀμνὸν ἐκ προβάτων καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
- 5 ἔλαφον καὶ δορκάδα καὶ βούβαλον καὶ τραγέλαφον καὶ πύγαργον ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν
- 6 πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὄπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα φάγεσθε
- 7 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὄπλας καὶ ὀνυχιζόντων ὀνυχιστῆρας τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγουσιν μηρυκισμὸν καὶ ὄπλὴν οὐ διχηλοῦσιν ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔστιν
- 8 καὶ τὸν ὃν ὅτι διχηλεῖ ὄπλὴν τοῦτο καὶ ὀνυχίζει ὄνυχας ὄπλῆς καὶ τοῦτο μηρυκισμὸν οὐ μαρυκᾶται ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θητησιμάτων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε
- 9 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδαισιν πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες φάγεσθε
- 10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες οὐ φάγεσθε ἀκάθαρτα ὑμῖν ἔστιν
- 11 πᾶν ὄρνεον καθαρὸν φάγεσθε
- 12 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλιαιέτον
- 13 καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν ἵκτινα καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ
- 14 καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ
- 15 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρον
- 16 καὶ ἐρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ Ἰβίν
- 17 καὶ καταράκτην καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ νυκτικόρακα
- 18 καὶ πελεκᾶνα καὶ χαραδριόν καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ καὶ πορφυρίωνα καὶ νυκτερίδα
- 19 πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτα ταῦτά ἔστιν ὑμῖν οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν

20 πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε

21 πᾶν θνητοῦ σου οὐ φάγεσθε τῷ παρούκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσίν σου δοθήσεται καὶ φάγεται ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ ὅτι λαὸς ἄγιος εἴ κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ

22 δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς γενήματος τοῦ σπέρματός σου τὸ γένημα τοῦ ὄγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτόν

23 καὶ φάγῃ αὐτὸ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ οἰστε τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἶνου σου καὶ τοῦ ἔλαιου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βιῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας

24 ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδὸς καὶ μὴ δύνῃ ἀναφέρειν αὐτά ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ὅτι εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου

25 καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίου καὶ λήμψη τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσίν σου καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν

26 καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον ἐπὶ παντός οὗ ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου ἐπὶ βουσὶ ἢ ἐπὶ προβάτοις ἐπὶ οἴνῳ ἢ ἐπὶ σικερα ἢ ἐπὶ παντός οὗ ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου καὶ φάγῃ ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου

27 καὶ ὁ λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ

28 μετὰ τρία ἔτη ἔξοισεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γενημάτων σου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσίν σου

29 καὶ ἔλεύσεται ὁ λευίτης ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθήσονται ἵνα εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις οὓς ἐὰν ποιῆσ